

Studie se zabývá problémem vztahů mezi horskými etnickými menšinami a centrálními vládami v Laosu. Analyzuje mechanismy společenské a vojenské mobilizace laoských horalů v historické perspektivě od počátků laoského státu, přes období francouzské koloniální správy až po současnost. Hlavními diskutovanými tématy jsou: etnická situace v Laosu, mezietnické vztahy a národnostní politika laoských vlád.

Laoská lidově demokratická republika (LLDR) představuje etnicky značně komplikované a málo prozkoumané teritorium. Národnostní menšiny zde tvoří přibližně 70 % obyvatel země. To z Laosu činí jednu z etnicky nejrozmanitějších zemí Asie. Laoská vláda oficiálně přiznává existenci 49 etnických skupin, novější antropologické výzkumy udávají až 236 etnických skupin hovořících jazyky čtyř jazykových rodin – thajské (thaikadai), austroasijské, miao-jaoské a tibetobarmské. Mnoho minoritních etnických skupin obývá venkovské oblasti, které patří mezi nejchudší v zemi. Vysoká etnická diversita a vysoké procento populace tvořené příslušníky národnostních minorit mají značný vliv na situaci v Laosu. Minority zde mají specifickou (často rozhodující) roli v ve společenském dění země.

Studie ve své první části analyzuje kritéria a průběh národních censů v různých historických obdobích a poskytuje stručný přehled etnických skupin v Laosu. Diskutuje rovněž tradiční třístupňový systém etnicko-geomorfologických vrstev Láo Lumů („Laosanů nížin“) Láo Thngů („Laosanů horských úbočí“) a Láo Súngů („Laosanů horských vrcholů“).

Druhá část je věnována tradičním modelům mezietnické komunikace před ustavením francouzské koloniální správy a etnické hierarchie, v níž dominovali Laové. Analyzovány jsou koncepty thajských mangů a mandalového státu, sociální stratifikace v rámci tradičního laoského státu.